

HABIBI HUSSEIN

Direcció: Alex Bakri **Guió:** Alex Bakri, Veronika Reichard **Països:** Palestina, Alemanya, Aràbia Saudita, Suècia. **Durada:** 96 min **Any:** 2025 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Hussein Darbi **Música:** **Fotografia:** Alex Bakri
Versió original en àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En Hussein és l'últim projeccionista d'un antic cinema de Jenin, que va ser renovat per una ONG alemanya. Intenta desesperadament convèncer-los de les seves habilitats amb l'esperança de recuperar la seva antiga feina. Però els seus coneixements i la seva passió pel cinema potser no seran suficients, ja que els temps han canviat. (arabculturefund.org)

SOBRE LA PEL·LÍCULA

Bakri, director palestinoisraelià: «Ara la societat d'Israel és obertament racista»

El director palestinoisraelià Alex Bakri es mostra molt crític amb la societat «obertament racista» d'Israel en una entrevista amb EFE a Ginebra, ciutat on va viatjar per presentar al festival Black Movie el seu documental **Habibi Hussein**.

"Ara es veuen amb la legitimitat per ser obertament racistes i exercir la seva superioritat", denuncia el realitzador, que com a ciutadà palestí d'Israel ha pogut veure de prop l'impacte de la guerra a Gaza a la societat del país.

El seu documental, primer que dirigeix, ha format part de la programació del festival de cinema independent Black Movie que ha tingut lloc a Ginebra del 16 al 25 de gener, i narra el conflicte entre un projeccionista palestí, en Hussein, i l'ONG alemanya que vol restaurar el Cinema Jenin, on el Hussein ha treballat més de 40 anys.

La sala de cinema «representa Palestina, si el portes a nivell micro. En Hussein és el palestí i l'ONG és la intervenció estrangera, i després hi ha la lluita sobre qui projecta, això per mi és una simbologia de qui aconsegueix narrar i explicar la història», va explicar.

La pel·lícula, recorda, va sorgir gairebé per casualitat. Bakri treballava amb l'ONG i es va encarregar de filmar tot el procés de la reconstrucció per condensar-lo al llargmetratge *Cinema Jenin* (2011).

«En Hussein va entrar i es va acostar a mi, no sé per què, potser va ser un acte de fe, i em va demanar que anés amb ell a la sala del projector (...) així que vaig començar a seguir-lo, paral·lelament al projecte de la restauració», va explicar.

Després del primer documental, Bakri va demanar als productors el material on apareixia en Hussein: «Ell aporta un element sensual a la història, ell és l'antic projeccionista, ell crea la llum i és el que ha viscut al cinema durant tant de temps».

Bakri, també actor, va estudiar a Tel-Aviv, ha treballat amb directors israelians i el 2021 va guanyar el premi a millor actor als Premis Ophir, els «Oscars» d'Israel.

Forma part del que es coneix com a "palestins del 48": aquells que es van quedar a les seves localitats, passant a domini israelià, durant la creació de l'Estat hebreu el 1948.

Tot i que tenen la ciutadania israeliana, això no els deslliura de la discriminació: «A cada lloc és una forma diferent de dominació israeliana», va explicar el director.

Bakri es va mostrar especialment decebut amb la manca de mobilització del sector cinematogràfic israelià després de la cancel·lació del finançament dels Premis Ophir per part del ministre de Cultura israelià, Miki Zohar.

Precisament, fa només uns dies, el ministre Zohar destacava al seu compte de X la «importància» de la seva «reforma cinematogràfica»: «Les dues pel·lícules israelianes nominades a l'Oscar són contra Israel». EFE

Alicia Hegar – swissinfo.ch